

Jes Lunde (SF):

Jeg takker for ministerens svar, som vel nærmest må karakteriseres som en bekræftelse af, at der er behov for en mere gennemgribende skattereform.

Finder ministeren så ikke, at det er lidt underligt at blæse et enkelt element blandt de ting, som regeringen satser på ændringer af, op som en så voldsom konstruktion i disse dage, sådan at man tager et vældigt slagsmål om noget, som må karakteriseres som en lappeløsning i forhold til ministerens mere langsigtede planer?

Op finder ministeren ikke, at det er et problem, at mange væsentlige aspekter af det, der er brug for i en langsigtet skattereform, ikke er inde i billedet i øjeblikket i de forhandlinger, der foregår? Jeg tænker bl.a. på en langsigtet politik for, hvordan man vil få erhvervsbeskatningen her i Danmark til at ligne den, man har i udlandet, det vil sige en overgang til mere vægt på sociale bidrag, altså noget i retning af bruttoskat. Så vidt jeg har forstået, har man ikke diskuteret det under forhandlingerne.

Det andet spørgsmål drejer sig om at lægge en større del af afgiftsprovenuet over på miljøafgifter og forureningsafgifter, hvilket, så vidt jeg har forstået, heller ikke er noget, der har spillet den store rolle.

Mener skatteministeren ikke, at det er et problem, at diskussionen om 6 pct.-skatten er ganske løstrevet fra de store overvejelser, ministeren gør sig om, hvad der skal gennemføres i de kommende år?

Annette Just (FP):

I fortsættelse af den besvarelse, ministeren gav, vil jeg gerne stille det yderligere spørgsmål, om ministeren ikke mener, at en EF-momsharmonisering i virkeligheden er så preserende, at det nok er noget, som Folketinget burde gøre meget mere ved.

For i 1992, hvor vi får åbnet de indre grænser, ved vi også at 2-døgns-reglerne højst sandsynligt vil bortfalde. Hvor har ministeren taget højde for det i det udspil, vi skal diskutere i morgen? Hvor er de store offentlige besparelser og den privatisering, som vi har haft lovnings på så længe? Hvad er det egentlig talt for noget?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Jes Lunde spørger, om det ikke er en lap-

peløsning løstrevet fra en større sammenhæng, at regeringen har taget fat på 6 pct.-skatten.

Det synspunkt er jeg helt uenig i. Netop det at fjerne 6 pct.-skatten er et effektivt redskab til at bringe marginalskatten for store grupper af skatteydere mere på linje med de marginalskattesatser, der gælder i andre EF-lande. Man kan også sige det på den måde, at netop det at fjerne 6 pct.-skatten er for de færreste penge at give den største marginalskattelettelse til de fleste skatteydere. Derfor er det simpelt hen det mest effektive middel til at bringe de danske indkomstmarginalskattesatser på linje med satserne i udlandet.

Det er heller ikke løstrevet fra en større sammenhæng; tværtimod har regeringen prioriteret sin tilpasningsopgave således, at første fase bestod i at bringe erhvervsskattesatserne mere på linje med satserne i udlandet. Det var det, der blev gennemført sidste år. Næste fase er den, vi nu har taget fat på, nemlig at sænke marginalskattesatserne i indkomstbeskatningen.

Tredje fase er at foretage visse tilpasninger på afgiftsstrukturen.

Der er naturligvis lidt flydende grænser mellem disse faser. Som det er hr. Jes Lunde bekendt, blev der allerede sidste år som led i finanslovaftalen taget hul på afgiftstilpasningen. Men dette er hovedinddelingen i den prioriterede indsats, som regeringen har lagt op til, og derfor er 6 pct.-skatten et effektivt middel, og den indgår i en større og prioriteret sammenhæng.

Blot til fru Annette Just: Der er ikke noget påtrængende behov for en harmonisering af momssatser. Der er ikke på nuværende tidspunkt noget formelt tilpasningskrav i EF, og der er heller ikke noget realøkonomisk tilpasningsbehov. Det er regeringens opfattelse, at det, der har førsteprioritet, er at sænke skatten på menneskers arbejdsindsats, ikke at sænke skatten på forbrug.

Jes Lunde (SF):

Ministeren nævnte med stor forkærlighed kun de steder, hvor han havde planer om at sænke skatten eller sænke afgifterne. Nu går jeg ud fra, at det politiske flertal både her i Folketinget og i landet som helhed er sådan, at der ikke er noget flertal for en dramatisk nedskæring i den offentlige sektor, og det betyder jo, at når ministeren har så mange planer om at sæn-